

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Cum Mauritio nos, in omni tribulatione dicere debere: Iustus es Domine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

nij loco habuit, liberorum cadem. In tanta autem calamitate virtutem exercuit. Cùm enim nutrix unum de regijs pueris suffurata, suũ pro eo iugulandum exhiberet, non est hoc passus Mauritius, sed suum promi iussit. Ac ferunt quidam, eo iugulato puero, cruori mixtum lac effluxisse de vulnere, qua res luctum omnibus grauem attulerit: tandem ipse quoque Mauritius, cùm lege natura superiorem se gessisset, occisus est. Capita eorum in campum iuxta tribunal abiecta, cùm iam fœterent, tolli Phocas permisit, si quis eam rem curaret. Christiani ergo ea cum truncis humârunt in fano Sancti Mamantis, prope portam *Xyloceram*. Alius adhuc supererat Mauritij filius Theodosius nomine ad Chosrhoem legatus, quem itidem innocentem, & innocentiae protestationem facientem, saxoque pectus percutientem, capite plecti iussit Phocas. Qui etiam anno quinto postea multos Mauritij amicos necauit, & cremauit. Constantinam cum tribus filiabus in portu *Eutropij*, ubi & Mauritius fuerat occisus, capitibus truncauit: multos quoque insignes viros de Palatio, & inferioris ordinis innumeros interfecit. Adeò diu & latè se se extendit pœna à Deo in Mauritium constituta poenitentem.

VII.

Quem non, etiam ferreum, tam miseranda clades percelleret? Tot victoriarum Imperator? è tantò fastigio? à suo milite? fugatur? capitur? quinquies in filiis suis pater moritur? sextam mortem ipse excipit? nec vult tenerrimum natorum superesse, per fraudem; cui, præ suo gnato, nutrix ipsa voluit parcere, dum natura reluctando, è se suisque visceribus prognatum carnifici objicit. Sed agnouit hostiam succidaneam Imperator, & quamuis prolem suam innocentè diligeret, noluit tamen laienæ objici alienam. *Ego sum*, inquiebat, *qui peccavi, ego luam*. Et quia peccatum meum non potest vna morte expiari, sexies moriar. Et statuit hoc Deus. Numquid hæc sors dura fuit? & tamen iusta fuit, Mauritio iudicia Dei agnoscente, atque loco citationis, & muliebris questus identidem dicente: *IUSTVS ES, DOMINE, ET IVDICIA TVA IUSTA SVNT*. Non ille sortis duritiam, non Dei seueritatem accusauit. Discite hîc, mortales, in aduersis, execrationes non ferere, nec ponere in cælum os vestrum. Misericordia Dei est, si sæuiat in hoc Mundo; seueritas & ira grandis, si pœnam differens parcat delinquenti. Itaque quicumque

quicumque felicitatem dolet fugientem, cum Mauricio dicat: Iustus es, Domine, et iudicia tua iusta sunt. Forſitan & ipſe multos miſeros facit; cur ergo indignatur, ſi & ipſum in miſeris conijcit Deus? Quam multi ſuos ipſi milites hoſti cædendos vendiderunt? qui ne canes quidem ſuos ita in venatum exponunt? Quiſquis audit ſibi infidias ſtrui, imminere hoſtem, ingruere mille pericula, non fingat ſibi Philippicos, non fabricet ſuſpiciones, non accuſet innocentes; ſed de manu Dei accipiat, quidquid præſagia vatum, vox populi, aut propria conſcientia vaticinantur; dicatque ad omnia: Iustus es, Domine, et iudicia tua iuſta ſunt. Quiſquis ſolio pellitur, quiſquis, cum lob, palatium ſimo, purpuram ſcabiæ, diuitias extrema paupertate mutare cogitur, dicat: Iustus es, Domine, et iudicia tua iuſta ſunt. Quiſquis patitur ab ijs, quibus benefecit; quiſquis filium vnum poſt alterum amittit, dicat: Iustus es, Domine, et iudicia tua iuſta ſunt. Forſan & ipſe ſæpe benefactoribus ſuis malefecit. Quiſquis titulos, honores, famam, regna tota amittit, dicat: Iustus es, Domine, et iudicia tua iuſta ſunt. Forſan & ipſe alijs ſæpe de honore & fama detraxit. Denique quiſquis vitam ipſam ac ſanguinem vel ſuorum, vel ſuum fundi videt, dicat: Iustus es, Domine, et iudicia tua iuſta ſunt. Quia ſi bona accepi de manu tua, mala cur non ſuſtineam? quia inſuper hæc iudicia commerui; quia mea negligentia multos occidi innocentes; occidi enim, quos non defendi, cum defendere ex officio debuiſſem: quia captos liberare, cum poſſem, nolui; quia pecunia mea mihi charior fuit, quam vita meorum; quia, ne grandes offenderem, grandia diſſimulaui; denique quid conſulerat de ereptis mihi liberis, de morte vxoris, de enerſis opibus, de potentia ſublata? ipſe prius cauſa fui, vt tot, & tanti liberis, vxoribus, opibus, potentia ſpoliarentur. Iacobus Marchio Badenſis, vbi latrocinium in ſua ditione commiſſum didicit, vocatis ijs qui damno affecti fuiſſent, tantum eos ex fiſco accipere ſuo iuſſit, quanta eſſe, quæ amiſſent, jure jurado affirmaveſſent. Exinde latrones inſecutus apprehenſos in crucem ſuſtulit. Nempe ſe rem agnouit eorum, quæ ſub ſe fierent. Quot autem tales rei? Igitur: Iustus es, Do-

A a a

MINE,

.IIIV

Æneas Syl-
uius lib. 4. de
Alphonſo.

MINE, ET IUDICIA TVA IVSTA SVNT. Minora & pauciora sunt iudicia tua, quàm scelera mea.

VIII.

Quæ etiam tantò æquius ferēs, quantò leuiores sunt tuæ, quàm Mauritij Imperatoris pœnæ. Post illum occisum, Anno quinto, Phocas multos Mauritij amicos necauit, & cremauit. Constantinum cum tribus filiabus in portu Eutropij, ubi & Mauritius fuerat occisus, capitibus truncauit: multos quoq; insignes viros de Palatio, & inferioris Ordinis innumeros interfecit. Ad eò vnus Mauritij facinus in multorum supplicia, etiam post necem illius, recludauit. *Fama obtinet, ait idem Cedrenus. Theodosium Mauritij F. ad Chosroen Legatum, missus à Phoca ministris Nicææ captum, iussuq; necari, cum ad locum, cui nomen est Leucate, peruenisset. Theodosium porrò petiuisse, ut prius quàm necaretur, diuinis impetrari posset mysterijs. Quod postquam impetrauerit, actus DEO gratijs, lapidem à terra sustulisse, eoque ter pectus suum percussisse, ita orantem: Domine IESU Christe tu scis, me nulli hominum injuriam fecisse: nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia. Hac fato caput fuisse amputatum.* Vides iterum, mi bone lector, in filio Mauritij, bonum de diuinis iudicijs documentum. Astabat iam carnifex stricto nudatoque ense innocenti: quid ille? an DEVM crudelem vocauit, ut qui necari sinat innocentem? nequaquam; sed in Spartanam, immò Christianam illam vocem erupit, inquit: *Nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia.* Non degener à patre filius. Utinam & tu, Lector, & ego tecum hanc breuem orationem disceremus, ut quidquid nobis contingat, semper dicamus ad DEVM: *Nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia, immò clementia: quia cum nos Mauritio grauius peccemus, leuius punimur.* Sunt enim, qui non tantùm milites non redimunt, sed etiam produnt: quid dico milites? totas prouincias, totos populos, tota regna; & quidem per tot annos. In exemplū appono, quæ Famianus Strada de Margareta Belgij Gubernatrice, apud Regem Hispaniarum conquerente, his verbis refert. *Illud quidem admirata est; ea qua ad Regem arcandè ipsa perscripsit. in Epistola Egmontij disertè omnia reperisse. Queritur propterea cum Rege quòd ab eius aula hac in Belgium secreta perferrentur. Esene ex intimis ministris aliquos, ingenio aut ita incallido apertòq;*

Cedren. in
Phoca.

Famian. Stra.
da de bello
Belgico. dec.
1. lib. 5 An
1366. pag. 254